

۱۴۸۸) هاشم همدانی - میرزا

سپهر گوید که شعر میگفت و از علوم ادبی بهره داشت و نستعلیق و شکسته را خوش می نوشت و بسال ۱۲۴ در گذشت .

۱۴۸۹) هبة الله کاشانی - میر

صاحب مناقب هنروران گوید که در خط شاگرد سلطان علی مشهدی و استاد میر معز کاشانی بود .

مؤلف خلاصة الاشعار و دیگران گویند که در شیوه مصاحبت و سادمت متفرد بود و در تیراندازی مهارت داشت و در خوش طبعی و خوش فهمی و شعر شناسی مسلم بود و گاهی غزلی میگفت و در شعر «قانعی» تخلص میکرد . بسال ۹۰۸ در گذشت .

۱۴۹۰) هجرانی

از شاعران و نندیان امیرعلیشیرنوائی بود ، در خلاصة الاخبار و مرآة العالم است که شعر میگفت و در سلک مشاهیر خوشنویسان نستعلیق ، جای داشت و بسال ۹۲۱ در گذشت .

۱۴۹۱) هدایت الله اصفهانی

صاحب مناقب هنروران ، او را از شاگردان میر معز کاشانی دانسته است . قطعه بی از یک مرقع ، بقلم کتابت جلی عالی ، در کتابخانه ملک است که رقم : « کتبه هدایت الله » [دارد] و ممکن است ، بخط همین خوشنویس باشد .

ه

۱۴۸۴) هادی

خطاط گمنامی ، ظاهراً از عثمانی است و بخط وی قطعه بی از یک مرقع ، بقلم نستعلیق چهار دانگ و نیم دودانگ و ثلث نیم دودانگ خوش ، در کتابخانه دانشگاه استانبول با رقم : « کتبه هادی » [دیده ام] .

۱۴۸۵) هادی - میرزا

محمد صالح اصفهانی گوید شاگرد پدر من بود و نزد من هم تعلیم گرفت . از اولاد محمد رضای تبریزی در کتابخانه ملازم است .

۱۴۸۶) هاشم خان امین الدوله - میرزا

از وزرای دربار ناصرالدین شاه قاجار بود و نسب خود را بابوذر غفاری میرساند .

سپهر گوید سخندان و نیکم محضر بود و نستعلیق را استوار و شکسته را درست می نوشت و بسال ۱۲۹۵ در گذشت .

۱۴۸۷) هاشم قراباغی

از خوشنویسان گم نام قرن سیزدهم است و بخط وی یک قطعه بی در نزد آقای حسام الدین کامیار دیده ام بقلم دودانگ و کتابت خوش ، با رقم و تاریخ : « کتبه العبد المذنب هاشم قراباغی ۱۲۸۱ » .

۱۴۹۲) هدایت الله ایاموری

از کاتبان گم نام قرن یازدهم و بیخط وی یک نسخه عالم آرای عباسی در کتابخانه سلطنتی است، بقلم کتابت متوسط، که چنین تمام میشود: «تمت...»
بتاریخ بیست و هشتم شهر رجب سنه ۱۰۸۳. ثلث و ثمانین والف... کتبه المذنب هدایت الله بن شکرالله ایاموری. تم بالخیار والعادة».

۱۴۹۳) هدایت الله زرین رقم

کتابدار کتابخانه عالم گیر پادشاه هندوستان (۱۰۶۸-۱۱۱۹) و معلم مشق خط کام بخش و دیگر شاهزادگان دربار بود.
کتابت های وی، بیشتر دیوان حافظ بود، که با مر عالم گیر بیخط خفی می نوشت.

ابتدا بشیوه محمد حسین کشمیری می نوشت؛ ولی بعد اسلوب سید علی خان تبریزی جواهر رقم را کسب کرد. غلام محمد هفت قلمی خط او را بیخط سید علی خان ترجیح نهاده است؛ ولی من که خط هر دورا بدقت نگریسته ام، استواری و نمک خط جواهر قلم از خط زرین رقم برتر میدانم.

وفات وی بسال ۱۱۱۸ در احمد نگر اتفاق افتاده است.

بیخط وی دیده ام:

یک قطعه از مر قعی، بقلم دودانگ و کتابت خوش، بارقم و تاریخ: «العبد الراجی، هدایت الله ۱۰۹۸» در مجموعه آقای دکتر مهدوی، تهران؛

منتخبی از کلمات حضرت علی بن ابی طالب، بقلم کتابت جلی خوش، بارقم و تاریخ: «هدایت الله زرین رقم ۱۱۱۱» در مجموعه بی که گویا فعلاً بکتابخانه سرکزی دانشگاه تهران منتقل شده است.

یک قطعه از مر قعی، بقلم دودانگ و کتابت خوش، بارقم و تاریخ: «کتبه

العبد المذنب الراجی، هدایت غفرله، ۱۰۹۶» در کتابخانه سلطنتی، تهران؛
یک قطعه بقلم دودانگ متوسط، بارقم و تاریخ: «فقیر هدایت الله زرین رقم غفر ذنوبه ۱۱۱۱» در همان کتابخانه؛

یک قطعه بقلم سه دانگ و دودانگ خوش، بارقم و تاریخ: «حسب الفرسوده ملاذدوستان، خواجه محمد فتوح زید قدره، فقیر هدایت الله مشق نمود، ۱۰۹۶» در همان کتابخانه؛

یک قطعه، بقلم دودانگ خوش، بارقم و تاریخ: «کتبه الفقیر الحقیر المذنب هدایت الله زرین رقم، فی سنه ۱۱۱۲» در سوزه باستان شناسی، دهلی؛

دو قطعه از یک مرقع در مجموعه آقای دکتر مهدوی است، بارقم هدایت الله بدون نسبت زرین رقم، اگر آنها هم بیخط همین هدایت الله باشد، از بهترین خطوط اوست که بقلم دودانگ و نیم دودانگ و کتابت عالی نوشته است و چنین رقم و تاریخ دارد: «العبد الراجی هدایت الله ۱۰۹۸» و «در دار الخلافه شاه جهان آباد فی شهر سنه ۱۰۸۲ بجهت برخورداری، قرة العینی، محمد افضل طول الله عمره نوشته شد».

۱۴۹۴) هدایت الله شیرازی

از کاتبان گم نام قرن دهم و بیخط وی یک نسخه تیمورنامه هاتقی است (که سهواً بان عنوان شهنشاهنامه قاسم گنابادی داده اند) بقلم کتابت خفی متوسط، که چنین تمام می شود: «تمت الكتاب تمرنامه بولانا هاتقی، بعون الله الملك الغنی کاتبه الفقیر الحقیر الراجی، هدایت الله شیرازی، غفر الله ذنوبه و ستر عبوبه، سنه تسع و تسعین و تسعمائة»، در سوزه آثار اسلامی و ترک، استانبول.

۱۴۹۵) هدایت الله شیرازی

کاتب گمنام دیگری است که سه قرن بعد از هدایت الله مذکور می زیسته و بخط وی یک نسخه سراج المنیر، بقلم کتابت خوش، دیده ام که گویا اکنون در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران است و چنین رقم و تاریخ دارد: «کتابه العبد الحقیق هدایت الله شیرازی فی شهر رجب ۱۲۸۵».

۱۴۹۶) هدایت الله عبدالصمد خانی - شیخ

از خوشنویسان سرکاری سیف الدوله بهادر دلیر جنگ بود و صاحب مرآة- الاصطلاح، وی را در دهلی دیده و با وی آشنا شده است و هم او گوید که جوان دل چسبی است و نستعلیق را خوش می نویسد و نیز گوید که در نوشتن چه جلی و چه خفی، قلم را فاق نمی زند.

۱۴۹۷) هدایت الله کاتب

کاتب گم نام دیگری است که در حدود قرن یازدهم می زیسته و بخط وی یک نسخه کلیات اهلی شیرازی در کتابخانه سلطنتی است، بقلم دودانگ و کتابت خفی متوسط، بارقم: «حرره هدایت الله الکاتب».

۱۴۹۸) هدایت الله کاشانی

ملقب به لسان الملک، فرزند ارشد میرزا محمد تقی لسان الملک کاشانی و نواده دختری فتح علی خان صبا ملک الشعرا بود.

لسان الملک در جوانی منشی مجلس مصلحت خانه دولتی ناصرالدین شاه بود و در تألیف دوره ناسخ التواریخ با پدر هم کاری می کرد و پس از مرگ پدر،

اتمام تألیف بقیه مجلدات کتاب، بعهده وی گذاشته و بلقب پدر ملقب شد. از انواع علوم و اصناف ادبیات متداول بهره داشت و شعر فارسی و عربی میسرود و در فن ترسل ماهر بود و نقاشی می کرد و نستعلیق و شکسته را خوش می نوشت. منشآت و دیوان اشعار فارسی و عربی وی در روزنامه شرف بمیزان یازده هزار بیت احصاء شده است.

از جمله آثارش کتابی است بعنوان «تذکره خوشنویسان» که نگارنده در تألیف این کتاب از آن استفاده کرده است و آن کتابی خلاصه و فهرست مانند است مشتمل بر نام عموم خوشنویسان و سال درگذشت هر یک از ایشان، که متأسفانه تاریخهای منقول وی غالباً دقیق و درست نیست.

۱۴۹۹) هدایت الله لاهوری

جز هدایت الله زرین رقم سابق الذکر است. این یک نستعلیق رابشجوه میر عماد می نوشت و هنگام تألیف تذکره هفت قلمی (متوفی سال ۱۲۳۹) در گذشته بود.

هلالی = طاهر محمد